

skupaj tudi lahko v rasti zaostanejo. Vrh tega pa so tudi nevarnosti, ktere po rezanji za življenje živalic nastanejo tim večje, kolikor starejši so nad šest tednov.

Dopisi.

Iz Velenja. Nahaja se pri nas kameleonu podobna oseba, ki bi zvezde klatila, ko bi le tako dolgo raklo dobiti mogla in — Bog vé — še kaj čudnega bi naredila, ko bi mogla in kaj bi rada bila, ko bi šlo. O priliki nastavljenja novega župana je stari župan položil račun. Pregledali so ga štirje možje in tudi popolnem odobrili in potrdili; prav tako je novi župan 1. februarja od starega vse v inventarji zaznamovane reči prevzel in vse v redu prejel. Ednajst odbornikov se je na dotičen inventar podpisalo — pri vsem tem tej blagi osebeci ni šlo v glavo, da je vse prav. Reči moram pravična je za človeka popade, če premisli, da je stari župan za dvajsetletno županovanje — gotovo težko in trudapolno delo — mesto zaslužene pohvale še žaljen!

Iz Krapja pri Ljutomeru. Vendar so nam enkrat pritekli ugodnejši pa milejši dnevi. Huda in sitna zima nas je dolgo imela v svoji kletki in nas neusmiljeno mučila, da že dosti let ne tako. Termometer je kazal na prostem polji v najhujši zimi — 21 R. Trpelo je vse veliko mraza, ker celó najmočnejši zapori in zaklepi niso zadostno branili zimi. Pomajukanje začelo je se kazati zavoljo drv; boljše bi pa še okoličane imelo zaradi melje, ako nebi nekteri vrli gg. Ljutomerski pripravili pred nekterimi leti parnega umetnega mlina, ki je to zimo mnogim, mnogim ljudem od daleč in blizu kruha priredil. Zima ni dovolila po potokih skoraj cele tri mesece mleti, tudi Mura je bila zamrznena prek in prek, da se je lebko hodilo in vozilo. Na nekterih prostorih je bil led blizu 2 metra debel. Slišalo se je tu in tam, da je led mostove podrl. Morebiti bi bilo povoljno, ako ta prizor opišem, kako se taka reč godi, ker se malo kedaj kaj takega pripeti. Bilo je najhuje 4. in 5. t. m. ko je začela Mura naraščati in nekoliko vode nad ledou iti, spodnja voda ga je pa vzdigavala. Ko vode zmirom več in več prihaja, je začel led pokati in rivati eno ploščo za drugo in ko so take plošče se privivale ena za drugo, je se začela Mura tu in tam jeziti tako, da je na večih prostorih na obrežje se razlila. Ko se pa zopet sterc, je šel šum in ropot dalje in ko voda narašča, je šel led naprej se vé da z velikim šumom in pokom. Na večih prostorih se je vzdignilo kvišku celo ledeno skalovje in stalo kakor stene. Tu in tam se je ga pa skupaj naphalo, da je bila vsa reka zajezena. Mnogo leda je na obrežje porinolo. 4, 5, 6 plošč ena vrhka druge. Mlinske kompe (ladije) je na obrežje zmetalo, ali pa s seboj vzelo. Toliko na spomin, ker Bog ne daj, da bi se več kaj takega godilo. Zima po polji zimini ni toliko škode

naredila, kakor je se bilo bati, nekoliko se pozna in ako pridejo ugodnejši časi, bo še se vse lepo popravilo. Sadno drevje je tu in tam precej pomrznolo, na nekterih krajih pa nič. Vinogradi so v nižinah tudi pozebli, po bregih je pa dobro. Zemlja se kaže povsodi lepa za delo. Zrnje in vino ima lepo ceno za zdajni čas, z drugim je pa slabejše. Krompir je po kletih pomrznul in bo slabo za seme.

Josip.

Od sv. Barbare pri Wurmbergu. (Smrt.) Prav prijazno se nam je napovedal sušec. Neizrečeno človeku srce razveseli, ako po dolgotrajnej zimi zopet enkrat blagodejno moč solnce občuti. Pisani metulji fêrfolijo po toplem zraku in ptičice se milo po gojzdih glasijo. Človek čuti, kakor da bi se bil z naravo prerodil in tudi njegovo srce z drobnimi ptičicami Bogu čast in slovo prepeva. Vendar stalnega ni nič pod milim solncem. Ko še človeku srce veselja igra, glej uže se vzdiguje temen oblak, kateri solnce zakriva. Tako se je dogodilo tudi nam. V petek 5. sušca se naenkrat zasliši mrtvaški zvon, kateri nam naznanja, da je nemila smrt s svojo ledeno roko nam zopet nekoga milega in dragega ugrabila. In zares naša slutnja ni bila prazna, ker glas se je raznesel, da nam je nemila smrt ugrabila jako ljubo in drago faraninjo Marijo Šutovo, mater č. g. Ruperta Šuta, v 77. letu njene starosti. Rajna je bila pravi uzor vsem krščanskim materam, ženam in gospodinjam; ker ona je že od malega svoje otroke učila Boga se bati in njegove zapovedi zvesto spolnovati. Njeni otroci so vsi pridni kristijani in zvesti državljeni in eden izmed njenih otrok je duhovsko čast dosegel. Njena edina želja in skrb neki je bila po smrti blagega moža, da bi svoje otroke dobro izredila in posebno je še želela, vkljub velikim stroškom, da bi kedaj svojega Ruperta v duhovskem stanu videla in te želje so se blagej materi tudi izpolnile, kar je bilo njeno največje veselje posebno sedaj v starosti in bolezni. Poprek kdor je poznal to blago dušo, moral je reči, da je bila pravi uzor dobre matere, blage žene in skrbne gospodinje. Rajna je bila visoko čislana ne samo v našej ampak tudi v sosednih farah, dokaz temu je, da se je v nedeljo 7. t. m. na domu njene hčeri, omožene Pehanove, pri kateri je zadnje dni svojega življenja preživela, velika množica ljudi zbrala ne samo iz domače, ampak tudi iz sosednih far. Tudi č. g. duhovniki sosednih far so rajnej zadnje čast izkazali in sicer prečastita župnika Janez Strah od sv. Ruperta in Matija Pauša od sv. Martina. Sprevod se ve da so vodili č. g. sin sami, katerim so 4 častiti gosp. stregli. Milo je bilo pogledati dolgo vrsto ljudstva obojega spola, kateri so prav lepo po krščanskej navadi sv. roženkranc molili, med tem, ko se je tožno zvonjenje zvonov in mrtvaško petje razlegalo po hribih in dolinah št. Barbarske fare. Po dokoučanih opravilih v cerkvi bil je sprevod na mirodvor, kjer so se zemeljski ostanki drage rajne

hladneji zemlji izročili. Ljudje bili so jako genjeni gledajoči na grobu matere stati hvaležne otroke in posebno prečastitega gospoda sina, kateri so njej zadnje telesno dobro delo izkazali. Vsem, kateri so se pogreba udeležili, presrečna hvala; blaga rajna mati pa naj počiva v miru!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar dobivajo mnogo čestitk k zaroki svojega sina cesarjeviča Rudolfa z belgijsko princesinjo Stefanijo; odlično sprejeti bili so tudi čestitajoči zastopniki iz Prage pod vodstvom mestnega župana dr. Skramlika, ki je česki govoril; cesar so mu česki odgovorili in svojo naklonjenost vselej zvestej Pragi izrekli. — Državni zbor je s 301 proti 50 glasom odpravil sitno posilno legaliziranje, akoprem je se minister Stremajer branil, kolikor je mogel. Zastoj! Propal je on in njegovo posilno legaliziranje. Za to postavlo zasluži državni zbor vrlo hvalo, posebno pri kmetih, ki so zavoljo od liberalcev iztuhtanega legaliziranja največ trpeli. Med poslanci, ki še tega niso spoznali, čepijo naši spodnje-štajerski grajščaki Karneri, Hakelberg in Pauer; ti bi s Stremajerjem vred posilno legaliziranje pridržali menda na vse veke vekov. Tudi zakon za Arliško železnico bil je sprejet proti temu, da ogerska vlada dovoli stavljenje železnice od Siska do Doberlina v Bosni, kar bo nam na korist; pri tej priliki je poljski poslanec Hausner djal: „le stavimo Arliško železnico, da ne bodemo zavisni od Bismarkovih nemških železnic; na Bismarka in zvezo z njim se ne smemo zanašati“. To je pa štajerskega germana Heilsberga tako piknilo, da se je precej za nemškega mesija potegnil; škoda, če Bismark tega ne zvé; poslal bi mu slobodno kakšno prusko svetinjo ali „orden“. Sedaj pride še oderuški zakon v obravnavo in potem je zborovanje do 5. aprila odloženo. — Ker preustrojitev davkovskih zakonov ni dognana, prisiljeno je ministerstvo zopet 20 milijonov na posodo vzeti; izdalo boče za 20 milijonov zlate rente t. j. dolžnih pisem, kder se obresti plačujejo v zlatu. Ministra grof Falkenhayn in baron Korb-Weidenheim imenovana sta za cesarska komornika. To je pri nas velika čast. Na Dunaji so bivšega generala Probasko zaprli zaradi goljufije; v Kolomeji na Gališkem pa več dijakov socialistov. V Trstu so italijanski rogovileži obhajali rojstni den italij. kralja Humberta in mnogo tiskanih veleizdajalnih pisem po ulicah trosili in po pošti ljudem pošiljali; v pismih pravijo, da boče v kratkem došla italijanska armada rešit naših Lahov itd. Blizu Beljaka je se zbralo pri sv. Martinu 200 volilcev in so protestirali zoper sklep srenjskega odbora, ki je z drugimi liberalci bil potegnil se za šletno šolanje; zbrani so protest brzojavili državnemu zboru in izrekli hvalo g. Lienbacherju, ki nasvetuje šletno šolanje. — Kranjski deželni šolski nadzornik Pirkher prosi za

odpust; to kaže, da je nemčurstvo na Kranjskem uže na pobegu. — V sosednem Varaždinu imajo bratje Hrvatje glasovito pravdo; tamošnja branilnica toži bivšega župana Pusta, njegovo soprogo in nekega Rojčeviča zaradi 300.000 ukradenih golginarjev. Srbi na Ogerskem so sila žaljeni od magjarske vlade, ki je meni nič tebi nič srbskega patrijarha Ivačkoviča odstavila in mu vrinola administratorja Angjeliča. Tako postopanje nasprotuje od cesarjev potrjenim pravicam srbskega naroda na Ogerskem. Naš minister vnanjih zadev, baron Haimlerle, je s poročnikom srbske kužeževine, g. Maričem, dogovoril nagodbo, vsled katere se ima železnica iz Pešta potegniti nad Zemun čez Savo do Belgrada, a Srbi morajo med tem zgraditi srbske železnice do bolgarske in turške meje.

Vnanje države. Sv. oče Leon XIII. so Kolonjskemu nadškofu, od Bismarka iz Nemčije prognanemu, pisali velevažno pismo, kder naznanjajo, da še preganjanju katoličanov na Nemškem ni zaželeni konec storjen pa da se dobro nadejajo skorajšnjega miru in sprave. Bog daj. — Na Francoskem se liberalnim kričačem ni posrečilo jezuitov izgnati, dotičnega zakona paragraf bil je od starejšinstva zavržen; vsled tega velika nevolja po vsem liberalnem svetu. — Angleški minister Beaconsfield je državni zbor razpustiti sklenil, da si pri novih volitvah za več let pridobi močno zaslombo. Pravi, da je to potrebno, ker so časi hudi zavolj silnih orožanih armad v Evropi. Sitna vest za njega došla je pa iz Afganistana, kder so Afgani zopet vzdignoli se zoper Angleže in vzeli mesto Charikar. — Bismarku je se dovolilo do 1. 1888 vedno imeti 427.274 vojakov pod puško. — Ruska vlada je odpravila 3. oddelek v carskeji uradnici, ki je opravljal tajno policijo. Ta oddelek je mnogo krivic ljudem učinil in zato so Rusi veseli, da ga ni več. — Rumuni hočejo svoje vojstvo pomnožiti za 14 regimentov. — Na Kitajskem v glavnem mestu Peking buknila je krvava revolucija.

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Slov. Štajerskem.

(Spominki iz domače zgodovine.)

VIII. Prezanimivo je opravičevavno pismo, ki so ga Središčani na tožbo poslali deželnemu poglavarju, da ga ne bi priobčili. Glasi se v slovenski prestavi tako-le: Po precej obširnem uvodu, v katerem omenijo, kako jih grof Goldštajn toži, da so mu 11 $\frac{1}{2}$ štrinjakov vina odpeljali in kako od njih odškodnine tirja, pišejo: „Naj blagovolj Vaša grofovska prevzvišenost milostivo na znanje vzeti, da mi ubogi, od vstajnikov napadeni in vsega oropani tržani tega nismo sami radi — motu proprio — storili, temuč le od Krucev prisiljeni in sicer „iz opravičenega strahu, ki oplaši